

послѣ жять ни за что, управленіе-то на господарство-то р. хр. оставили на министры-тѣ си или *маіоръ-доми*, кои-то управляли съ кралѣвскы-тѣ имѣнія. Тѣи министри имали от'тогава царскѣ власть, а кралю останало само имя-то. Отъ Маіоръ-доми-тѣ най-много сѣ замѣчательни: *Карлъ*, *Мартеллъ* и *Пипинъ краткій* (низскій, малый).

Мы вече говорихме за Карла Мартелла, какво той поразилъ Арабы-тѣ близу при градъ Тура, и съ това избавилъ за всегда Франціѣ отъ владычество-то и вѣрж-тѣ Махометанскѣ. Освѣнъ това Карлъ Мартеллъ съ успѣхъ воевалъ съ различны Герминскы народы.

Сынъ Карла Мартелла Пипинъ краткій, кой-то былъ возрастомъ малъ, но ималъ необыкновенѣ силъ, искалъ да ся называ краль, а не министръ. Но за то нужно было да има съгласіе на Римскаго папа; зачто-то тогава папа-та потвърждавалъ Франгскы-тѣ кралѣве. Заради това Пипинъ проводилъ до папа-та писмо въ кое-то го пыталъ: „Кого е праведно да наричять краль, оногова ли, кой-то управлява господарство-то, или оногова, кой-то само носи имя кралѣвско?“ Папа му отговорилъ, че оня, кой-то управлява господарство-то, трѣбува и да ся нарича краль. Тогава Пипинъ заповѣдалъ да ся по-
752 стриже краль-тѣ имъ *Хилдерикъ III*. за монахъ, а онъ съ съгласіе народно и папино станалъ Франгскый краль. Пипинъ новый краль отъ благодарность подарилъ папы чясть землѣ, близу Рима, коѣ-то былъ отнялъ отъ Лонгобарды-тѣ. От'тогава папы-тѣ не само что были епископы, т. е. начялници цѣрковни, но получили и царскѣ власть.

Слѣдъ смръть-тѣ Пипиновѣ Франція ся управлявала отъ потомци-тѣ неговы *Карловингы*, отъ кой-то най-много ся прославилъ *Карлъ великый*.